

ת"פ 63281/03/15 - מדינת ישראל נגד דאוד אבו אלחג

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 63281-03-15 מדינת ישראל נ' אבו אלחג 02 מאי 2018

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ענף תביעות משטרת ישראל המאשימה

נגד

דאוד אבו אלחג

ע"י בא כוחו עו"ד יעקב ג'בר הנאשם

גזר דין

1. כתב האישום

הנאשם, תושב ירושלים יליד שנת 1971 הורשע על פי הודאתו בעבירות גניבה והסגת גבול פלילית, לפי סעיפים 384 ו-447(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון שהוצג בפני ביום 2.4.17, לפיו הודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום. סוכם כי הנאשם ישלח לשירות המבחן, וככל שיהיה מדובר בתסקיר חיובי המעיד על קבלת אחריות ושיתוף פעולה ובכל טיפול שיידרש ולא יפתחו לו תיקים חדשים ושירות המבחן ימליץ על כך, תסכים המאשימה להארכת התנאי בן 12 החודשים וקנס. ככל שהתסקיר יהיה שלילי, המאשימה תסתפק בהפעלת התנאי ורכיבי ענישה נוספים ובכלל זה מאסר על תנאי.

מכתב האישום עולה, כי ביום 20.5.14 בשעה 17:30 או בסמוך לכך, ברחוב מדבר סיני בירושלים, הסיג הנאשם גבול ונכנס לחצר בית משפחת פור (להלן: "המתלוננים") כדי להפחיד מחזיק בנכס, להעליבו, להקניטו או לעבור עבירה.

הנאשם טיפס מעל לגדר המקיפה את חצר ביתם של המתלוננים ונכנס אליה, נטל מהחצר מספר מנועים של מקררים ושל מכונות כביסה שהיו מונחים בחצר, זרקם מעבר לגדר והעבירם לעגלה הייתה עמו מבעוד מועד.

המתלוננת צעקה לעבר הנאשם "מה אתה עושה? מי אתה?", והנאשם קפץ מעבר לגדר וברח בריצה כשהציוד הגנוב עמו.

בעשותו כן, גנב, נטל ונשא דבר ללא הסכמת הבעלים, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כאשר הוא מתכוון בשעת

הנטילה לשלול את הדבר מבעליו שלילת קבע.

2. תסקיר שירות המבחן

מתסקיר מיום **28.11.17** עולה כי, הנאשם בן 46, נשוי בשנית ואב לבת מנישואיו הקודמים.

מסקירת חייו עולה, כי לנאשם 7 שנות לימוד ללא בגרות. לדבריו, עזב את לימודיו בשל חוסר עניין וחשק ועבד בעבודות שונות בתחום השיפוצים והבניין וכיום הוא עובד במפעל עופות ומרוצה מעבודתו.

באשר לשימוש בסמים ואלכוהול, הנאשם שיתף בפגישותיו כי בעקבות השפעת הסביבה בה גר, החל להשתמש בסמים מסוגים שונים, ובמהלך חייו פנה באופן עצמאי לגמילה בקהילה למכורים מספר פעמים וכיום הוא נקי מסמים. מדבריו עלה, כי גירושיו התרחשו על רקע התמכרותו לסמים ומאסריו הממושכים. שלוש הבדיקות לאיתור שרידי הסם שנערכו במסגרת שירות המבחן הצביעו על שימוש בסמים.

מעיון ברישומי הפלילי של הנאשם עולה, כי לחובתו 8 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2011 והוא ריצה בעבר 7 מאסרים.

שירות המבחן העריך שהנאשם אינו מודע למורכבות מצבו מבחינת השימוש בסם ומתקשה לבחון לעומק את הנסיבות לכך ולערוך שינוי בחייו. לפיכך, הוצע לנאשם להשתלב פעם נוספת בטיפול בקהילה, אך הנאשם ביטא קושי הנובע, בין היתר, מנישואיו הטריים. בעקבות כך, הופנה הנאשם לאבחון ביחידה להתמכרויות, אך לא הצליח לפנות ליחידת של"מ לשם אבחון וקבלת טיפול.

ביחס לעבירה הנוכחית עולה הרושם, כי הנאשם מתקשה לקבל אחריות ומטשטש מחומרת מעשיו. לדבריו, לקח את החפצים הגנובים משום שחשב שנזרקו וללא כוונת גניבה, אך יחד עם זאת, הביע צער על הפגיעה שהתרחשה ועל מעורבותו בפלילים.

כמו כן, עולה כי התמכרותו של הנאשם לסם, חשיפתו לשימוש כדרך התמודדות וקושי בלקיחת אחריות עלולים להוות גורם סיכון להישנות עבירה.

יחד עם זאת, הנאשם נישא לאחרונה, מצוי בעבודה קבועה ויציבה ומביע מוטיבציה לשינוי אורחות חייו. כמו כן, ניכרת יכולתו לפנות ביוזמתו לגורמי תמיכה וטיפול בעת הצורך וכל אלה, להערכת השירות, מהווים גורמי סיכוי לשיקום.

לאור האמור לעיל ולאור מורכבות מצבו של הנאשם, הקושי בשיתוף פעולה בטיפול והניסיונות הרבים לגייסו להליך טיפולי, אין השירות בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

בהתאם להחלטת בית המשפט מיום 29.11.17 הוכן תסקיר משלים אודות הנאשם.

מהתסקיר המשלים עולה, כי במהלך תקופת הדחייה נערכו ניסיונות נוספים על מנת לגייס את הנאשם להליך טיפולי, אך ללא הצלחה. כל ניסיון מצד השירות ביצירת קשר עם הנאשם עלה על שרטון.

כמו כן, מבירור מול יחידת של"מ מזרח עולה, כי הנאשם לא פנה אליהם כלל, ובמהלך תקופה זו נמסרה בדיקה נוספת לאיתור שרידי סם אשר הצביעה על שימוש בסמים.

לאור הקושי בשיתוף הפעולה עם השירות וכן הקושי בהתגייסות לטיפול, שב שירות המבחן על התרשמותו כי הנאשם מתקשה לערוך שינוי בחייו, ולכן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

3. טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה בטיעוניו לעונש מציין תחילה את עברו הפלילי העשיר של הנאשם בעבירות רכוש וכן בעבירות סמים חמורות בגין ריצה תקופות מאסר שונות.

כמו כן, מציין ב"כ המאשימה כי לנאשם עומד מאסר על תנאי בן 12 חודשים על עבירת גניבה ומגיש לבית המשפט פרוטוקול דיון אשר תוכנו מעיד על כך כי אכן לחובת הנאשם עונש מאסר מותנה בר הפעלה בן 12 חודשים מת"פ 3514-1-11 מיום 6.7.11.

לאור הסדר הטיעון ובהתאם לתסקיר השלילי שהתקבל בעניינו של הנאשם, מבקש ב"כ המאשימה הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים העומד לחובת הנאשם וכן מאסר על תנאי.

מנגד, ב"כ הנאשם בטיעוניו לעונש מציין, כי מדובר בעבירת רכוש מהרף הנמוך ביותרשכן המוצרים שנגנבו אינם בעלי ערך משמעותי, הנאשם הודה במיוחס לו ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.

ב"כ הנאשם טוען, כי הנאשם לא הבין את פשר מעשיו, שכן סבר שהדברים זרוקים בחצר המתלוננים וכי אין בהם כל שימוש. בנוסף, משקראה המתלוננת לנאשם, נבהל וברח עם הדברים מתוך פחד, אך ללא כוונת גניבה.

בטיעוניו לעונש, מציין ב"כ הנאשם כי לא מתקיים אינטרס ציבורי להחזיר את הנאשם מאחורי סורג ובריה. כמו כן, מציין הסניגור כי ב"כ המאשימה לא הציג ולא הוכיח את התקיימות התנאי, ולכן לא אפשרית בקשתו לעניין העונש. כמו כן מציין, כי הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי וזו לא הוגשה לבית המשפט. ב"כ הנאשם מבקש להאריך את התנאי.

יצוין, כי ב"כ המאשימה מסר הודעה והגיש מסמך לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, לפיה התנאי בן 12 חודשים שריר וקיים על-פי החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים.

4. מתחם העונש ההולם

בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא ההלימה, היינו יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירה של הסגת גבול וביצוע גניבה, עניינם בשמירה על הקניין והרכוש האישי, הגנה על מקום מגוריו של הפרט המהווה את ביתו ומבצרו, וכן הגנה על תחושת הביטחון האישי של בני-החברה. אע"פ, כי התפרצות לחצר הבית טומנת בחובה גם פוטנציאל להתפתחות אלימה, העלולה להוביל חלילה לפגיעות בגוף ובנפש.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה, לא עולה מהן תחכום יוצא דופן, אולם נראה כי מתקיים תכנון מוקדם או שימוש באמצעים כלשהם, כגון עגלה אשר שימשה את הנאשם בהעמסת הציוד הגנוב. הנאשם ידע לנצל הזדמנויות שניקרו בדרכו, על מנת לבצע את דבר העבירה. לצד זאת יש לתת את הדעת לשווי הרכוש הנגנב אשר ערכו זעום ולכך שהאשם לא נקט באלימות, בין פיזית ובין מילולית.

לאור כל האמור לעיל, ובשים לב לכך שהעבירות בוצעו על-ידי הנאשם ללא כל שימוש בכוח או תוך גרימת נזק, ללא חבירה בצוותא וללא תחכום סבורני, מידת הפגיעה של הנאשם בערכים הניצבים בבסיס עבירות הרכוש אינה גבוהה.

בנסיבות אלה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר למשך 6 ל-12 חודשי מאסר.

5. העונש המתאים

אשר לעונש המתאים, שקלתי את העובדה כי לחובת הנאשם 8 הרשעות קודמות בעבירות דומות, כאשר האחרונה בהן הינה משנת 2011. כמו כן, ריצה הנאשם בעבר 7 מאסרים.

לא נעלמה מעיניי בעיית ההתמכרות הקשה ממנה סובל הנאשם, העשויה להוביל למעורבות נוספת בפלילים, במיוחד כאשר אין כל אופק שיקומי בעניינו של הנאשם, אשר למרות כל הניסיונות שנעשו על מנת לגייסו לטיפול, לא הצליח הנאשם להירתם לטיפול בעצמו, כך שיש צורך לתת דגש להגנה על הציבור ולהרתעת הנאשם.

עוד אתחשב בכך שבעבירות רכוש מסוג זה, יש לתת דגש אף לצורך בהרתעת הרבים, שכן הן נפוצות, יש קושי בחשיפת מבצעי העבירה והן גורמות לנזק כלכלי רב ולפגיעה קשה בתחושת הביטחון האישי של האזרח, ולכן על בית המשפט

להעביר מסר באמצעות ענישה מרתיעה.

לקולא שקלתי כי הנאשם הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי יקר, והביע צער וחרטה על מעשיו.

במסגרת ת"פ 3514-01-11 הורשע הנאשם בעבירה של גניבה בנסיבות מחמירות, החזקת סכין שלא כדין ומעשה פזיזות ורשלנות (בחומר לקיח) ונגזר עליו, בין היתר, מאסר מותנה של 12 חודשים, שהינו בר הפעלה.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים הנוגעים לענין, לקולא ולחומרא, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מופעל המאסר המותנה של 12 חודשים מת"פ 3514-01-11. הנאשם יתייצב ביום 24.6.18 בשעה 8:30 בבית המעצר ניצן ברמלה לריצוי עונשו.
 2. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך שנתיים מיום שחרורו על אחת מהעבירות בהן הורשע.
- העתק יישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום

ניתן היום, י"ז אייר תשע"ח, 2 במאי 02 מאי 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד רמי בן חמו הנאשם וב"כ עו"ד יעקב ג'בר.